

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Libora Vávru

JUDr. Libor Vávra je český soudce, v letech 1996 až 2002 a opět od listopadu 2020 prezident Soudcovské unie ČR, v letech 2013 až 2020 předseda Městského soudu v Praze. Od roku 2009 je garantem výuky trestního práva na VŠMIEP, nyní vyučující trestního práva na VŠPP. Lektor Justiční akademie. Spoluautor knihy Klíč k jednacím síni, LexisNexis, 2006, druhé přepracované vydání 2018 Wolters Kluwer Přednáší na konferencích pořádaných právníckými fakultami, Českou advokátní komorou, Justiční akademií, Stálou konferencí práva a dalšími.

1. Co máte na své práci nejraději?

Nepochybně pestrost. Trestní právo se zabývá většinou figurkami na okraji společnosti a ne moc optimistickými příběhy, ale v každé kauze je něco osobitého, zvláštního. Navíc často musíte zvládnout spoustu emocí v jednacím síni od obžalovaných, obětí i svědků. To vše dohromady vede k tomu, že se většinou do práce stále ještě těším.

2. Jak často Vás ve vašem oboru něco překvapí?

Z právního hlediska jistě největším zlomem z hlediska rozhodovací praxe je vždy vstup Ústavního soudu do přezkumu v konkrétních věcech. Jakkoli i u něj se některé ústavně-právní zásady vyvíjely zprvu nejednoznačně, tak nepochybně pozitivně obohatil výkon spravedlnosti zdůrazňováním nikoli formálních, ale hodnotových hledisek výkladu práva.

3. Kdo nebo co nejvíce ovlivnilo Vaš profesní život?

Asi Otakar Motejl, který mě jako velmi mladého soudce odvolacího úseku Městského soudu v Praze nasměroval na více než dvacet na dráhu soudního funkcionáře. A vlastně už před tím aktivní členství v Soudcovské unii, protože teprve setkáváním s kolegy z různých soudů a koutů republiky pochopíte, že soudce se musí starat o justici jako celek, a ne si jen hledět svého senátu, má-li naše soudnictví fungovat co nejlépe.

4. Knížka, kterou jste četl naposled?

Vzhledem k aktuální situaci na Ukrajině jsem po letech opět rozečetl Střet civilizací od Samuela P. Huntingtona.

5. Ideální dovolená?

Korsika. Ta možnost dopoledne se koupat ve vysokohorských říčkách a odpoledne se povalovat u moře je úžasná. A v posledních letech také Chorvatsko na lodi.

6. Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším a proč? A který jste naopak neměl rád vůbec?

Římské právo, dějiny, sociologie, to vše v těch částech, které nebyly v osmdesátých letech obsahově poplatné režimu. Někteří učitelé to uměli. A pokud mě nějaký předmět nebavil, tak zase spíše kvůli osobě kantora.

7. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnícké profesi?

Chce-li se někdo jako právník opravdu žít, vstupuje do vysoce konkurenčního, a především soutěživého prostředí. Jeden druhého chceme předstihnout ve kvalitě a rychlosti úsudku, pestrosti argumentace, v pohotovosti, ve výřečnosti, ve schopnosti pointovat text až už psaný, nebo ústní. Kdo se necítí na tuto soutěž osobnostně vybaven, měl by zvážít svou profesní dráhu možná jiným směrem.

8. Proč jste se rozhodl stát právníkem?

Já chtěl být novinářem, pochopitelně nejlépe sportovním. A jeden moudrý muž mi poradil, abych šel na práva, protože to je řemeslo, které se mi může hodit. Jako právník můžete být novinářem, ale opačně to nejde.

9. Jací lidé Vás nejvíce dokáží rozčítit?

Existuje relativně malé procento lidí s extrémně vyvinutým pudem boje za spravedlnost, kteří nikdy nepřipustí, že by také nemuseli mít někdy pravdu. V některých agendách, typicky v žádostech o poskytnutí nejrůznějších informací, ale i stížnostech a dalších podáních zahltní toto možná jen promile účastníků takřka celý systém, který by měl sloužit všem občanům. Jejich sobectví a sociální slepota mě opravdu umí nadzvednout.

10. (Pracovní) konflikt, který Vám utkvěl v paměti, jak jste ho řešil a co Vás naučil?

Jako předseda dvou velkých soudů jsem opakovaně řešil případy kolegů, kteří, ať už v důsledku vyhoření či jiných zdravotních potíží, dlouhodobě na svou práci již nestačili. Nebyly to příjemné rozhovory, ale jsem vlastně pyšný na to, že v drtivé většině případů jsme dokázali problém vyřešit klidně, většinou jejich dobrovolným odchodem od soudu.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Ondřeje Čížka](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Černého](#)
- [10 otázek pro ... Piotra Adamczyka](#)
- [10 otázek pro ... Jaroslava Nováka](#)
- [10 otázek pro ... Jakuba Jirovského](#)
- [10 otázek pro ... Michala Pálinkáse](#)
- [10 otázek pro ... Roberta Matase](#)
- [10 otázek pro ... Michala Kunu](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)